

UN TRATO COA LLÚA

Había úa vez, fai muito tempo núa granxa mui lexana, un granxeiro que trera un gallo precioso d' úa feria.

Dende aquel día, na granxa sólo había problemas. El gallo espertaba a todos os animais al ameicer y a ellos gustábayes dormir un pouco máis. As vacas andaban aspacín, as oveyas nun balaban, as cabras daban pouco lleite...

Foi el pavo el único que s' atrevéo a cambiar a situación y col sou tartamudeo característico díxoye:

- Hasta que chegache, esta era úa granxa feliz, agora como nun nos deixas dormir, tamos cansaos todo el día y como tardamos tanto en fer as tarefas, el granxeiro ta mui amolado.

El gallo díxo:

- A mín sempre m' enseñaron qu' en conto vise el primeiro rayín de sol, cantase lo máis forte que podese. ¡ Ese é el meu trabayo na granxa !

El pavo reunió a todos os animais da granxa y díxoyes:

- Nun podemos pedirye al gallo que deixe de fer el sou trabayo; propoño escribiryé úa carta á llúa pa que vixile máis tempo a granxa sin deixar qu' el sol apareza tan cedo.

Dende aquel día, a llúa fexo caso a os animais y entretenía al sol con un fabuloso almuerzo, evitando qu' os sous rayos chegaran tan cedo á granxa.

Dende aquel día, tamén el gallo é máis querido, el granxeiro ta máis contento, as vacas andan a miyor ritmo, as oveyas balan con máis forza y as cabras dan máis lleite.

Peró, ademáis...¡ El sol calenta con muita máis forza !

Llúa